

velser maa optages til fornyet Behandling, hvoraf følger, at det Antal, der skal behandles af Vigningskommissionen, bliver mellem 40 og 42,000. Dertil gives kun et Tidsrum af omtrent to Maanedes, det vil sige, at Vigningskommissionen i denne Tid skal behandle mellem 6 og 700 Sager daglig, og det er en fuldstændig Umulighed da at behandle Sagerne med den Grundighed, de burde behandles med. Det har til Følge, at Vigningskommissionen viser en hel Del mere komplicerede Sager fra sig, fordi den bogstavelig er afstaaet fra Muligheden af at blive færdig med dem, dersom de skulle grundig behandles; det gjøres paa den Maade, at vedkommende Statter bliver ansat til en saa høi Stat, at han anvises til at appellere til Overligningskommissionen. Heraf følger atter, at Overligningskommissionen efterhaanden er bleven bebyrdet paa en saadan Maade, at jeg tror, at man tør sige, at den for Dieblisset er overbebyrdet, eller i alt Fald staar ved Grændsen af det Mulige af, hvad der kan præstere i den Tid, den har til sit Arbejde. Medens Overligningskommissionen i de første Aar, den eksisterede, kun havde en 30 til 50 Sager aarlig, ere Sagerne succesfve stegne til 2—3—400, og endelig i Aar naaede op til at være 8 à 900. Overligningskommissionen, hvis Forhold jeg kjender Noget til, fordi jeg i tre Aar har haft den Ære at være Medlem deraf, kan i Følge Erfaring ikke godt behandle mere end omtrent 30 Sager om Ugen, og til at udsjøre Arbejdet har den 6 à 7 Maanedes, altsaa høit regnet 30 Uger. Naar man naar op til Tallet 900, er Grændsen for det Mulige, af hvad Overligningskommissionen kan præstere, naaet. Uagtet altsaa Overligningskommissionen ikke direkte berøres ved det foreliggende Lovforslag, idet den saa at sige ikke er nævnt i Forslaget, er den dog meget stærkt interesseret i, at det faar Lovskraft, idet man tør gaa ud fra, at Vigningskommissionen i saa Fald vil faae Leilighed til langt grundigere at behandle en hel Del Sager, som den nu ikke kan behandle grundig og derfor vælter over paa Overligningskommissionen. Det er ikke tilstrækkelig tydelig fremfat, i hvor høi Grad Vigningskommissionens Arbejde vilde blive lettet ved nærværende Lovforslag, jeg vil derfor med nogle Tal antyde det. For Dieblisset skal alle 36 til 37,000 eller som før nævnt i Virkeligheden 40,000 Sager behandles af Vigningskommissionen. Hvis dette Forslag faar Lovskraft, vil man kunne ansætte saa mange af disse Distrikts-Vigningskommissioner, som man tør kalde dem saa, som man vil, man har foreløbig tænkt at ville ansætte 25, saaledes at

Vigningskommissionen har at afgive en Formand til hver af disse Distrikts-Vigningskommissioner. Naar en saadan Kommission, hvad man gaar ud fra, kommer til at bestaa af fem Medlemmer, vil hver Kommission kun komme til at behandle en forholdsvis mindre Del af de Sager, som Vigningskommissionen tidligere har maattet give sig af med, og derved vil vindes, at Sagerne kunne behandles i langt kortere Tid, og desforuden langt grundigere end hidtil. — Jeg kan ikke se, at der i selve Lovforslaget, der jo kun gaar ud paa en Forandring af et bestaaende Massineri, som for Tiden er blevet ufyldbestgjørende paa Grund af Forholdenes Udvikling, involveres noget større Principspørgsmaal. Lovforslaget er, saavidt jeg skjønner, ikke af nogen politisk Betydning, og jeg nærer derfor det Haab, at det høie Landsting vil bidrage Sit til, at Lovforslaget behandles saa hurtigt som mulig, for at det, som jeg før antydede, kan ske, at Lovforslaget endnu inden Nytaar opnaar Lovskraft. Gjør det ikke det, saa vil det ikke være muligt for Magistraten at faae de Arrangementer satte i Scene, som ere nødvendige, for at Stattelisterne kunne omdeles inden den 15de Januar. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale det høie Thing den størst mulige Hurtighed, og anbefale det, om muligt, ikke at nedsette et Udvalg, og med disse Ord anbefaler jeg altsaa Lovforslaget til Thingets Velvillie.

Madjen: Det vil erindres, at i Samlingen 1882—83 fremkom der i dette Thing et Lovforslag om den personlige Kommuneskat. Lovforslaget sendtes over til os fra det andet Thing, hvor det var kommet frem ved privat Initiativ. Dette Things Flertal havde den Gang Afkilligt at indvende mod Enkelthederne i det, men det blev fra alle Sider erkjendt, at der var Trang endogsaa stærk Trang, til en Reform med Hensyn til den kommunale Betsatning, og dette blev erkjendt ikke blot i denne Sal, men ogsaa udenfor den. Jeg vil saaledes minde om, at Aaret i Forveien kom der til Rigsdagen en Adresse fra 71 Rjbstæder, der gif ud paa at andrage hos Rigsdag og Regjering om en Forandring i den kommunale Betsatning. Jeg tror, at det Forslag, som den Gang blev sendt over til os fra det andet Thing, i Grundprincippet faldt sammen med dette Andragende fra de 71 Rjbstæder. Man havde nu vel, som sagt, Afkilligt mod dette Lovforslags Enkeltheder her i Thinget; men der blev dog udtalt fra forskjellig Side, baade fra Flertallet her i Salen, fra Regjeringen og fra Mindretallet her i Salen, at der var en stærk Trang til